

רחל מחלת על כל העולם

גיסה במקום אשה

נחמה והרוחות

המזכר ונחמה

בזמן האחרון לא רואים את נחמה הנ"ל, ולא שומעים עליה דבר. זה לגמרי לא מתאים לה, ואין איש, על כן, שלא מתפלא על זה. עד לפני שנה היתה נחמה אחת הי בחורות המפורסמות והמדוברות ביותר בי מדינה.

היא יצאה עם מיטב הגברים של הארץ, ותמיד אפשר היה לראות את החיוך המלבין שלה זוהר לצידו של אחד המלומים האדירים שלה.

היא היתה עורכת מסיבות, שרה ומנגנת על גיטרה, או על פסנתר, ומשוחחית עם הי מורמנים בספרדית, או בצרפתית, או בי עברית שוטפת.

בימים אלה היא הגיעה לגיל שלושים, אבל לפני כן היא הספיקה לנצל את כשרי נותיה בשחחים שונים ומגוונים. היא למדה באוניברסיטה, והיא למדה באקדמיה למוסיקה, ובשתייה נחשבה לגאון לארגיל. היא שיחקה בלהקה הנחיל, השתתפה בבצל ירוק, למדה שפות במשאית, כשהלהקה היתה נוסעת להופעות בערים רחוקות, למדה באותו זמן לנגן על חליל, ובהפסקות, בין ההופעות, היא אפילו למדה לתקתק שוטף על מכונת-כתיבה.

כולם אהבו אותה, והיא אהבה את כולם, וכל ידידה וידידותיה הרבים היו מתאספים בכיתה, לשמוע אותה מנגנת על גיטרה, או על פסנתר, או על חליל או על מכונת-כתיבה.

כל זה נמשך עד לפני שנה. לפני שנה היא הסתגרה בפנטהאוז שלה, בקומה ה-12, בבת-ים, ומאז כמעט איש לא רואה אותה. וכשראו אותה, היא לא היתה מלחה יותר עלידי מלוחים חביבים, ולא מבזבזת את זמנה בבילויים חברתיים. היא היתה המיד בדרך — מהבית שלה, או — אל הבית שלה.

היא היתה גמיעה למקום-עבודתה בפיאט הקטן שלה, ולאחר העבודה היא היתה נכ נסת בחזרה לפיאט הקטן, ומסיעה אותו ישר הביתה לבתיה. אפילו בהופעת-הבכורה שלה בהמלך ואני היא היתה בודדה, ובתום הי הצגה היא יצאה לחוג את המאורע עם יורם קניוק ויוסי גרבר, שני חברים לעבודה, רק איתם וללא שום גבר נוסף כלשהו.

לא ברור אם הבדידות השפיעה עליה או לא, אבל ביום השבת האחרון, כשהלהקה של המלך ואני הופיעה בכפר ורבורג, היא לא היתה במצב כל כך טוב.

ההצגה הראשונה עברה עליה בסדר גמור. היא שרה כשהיתה צריכה לשיר, רקדה כש היתה צריכה לרקוד, והקהל הנלהב מחא לה כף. אבל היא הצליחה להגיע עד לריקוד הגדול, אותו היא רוקדת עם יוסי גרבר, מלך סיאם, ואז כשהריקוד רק התחיל, היא נעלמה לתוך המסך.

המסך נסגר. אחד השחקנים הודיע על הפסקה של חצי שעה, וכל שאר השחקנים לקחו את נחמה המעולפת, השכיבו אותה בחדר-ההלבשה שלה, וניסו להשיב אותה לתחייה.

בינתיים הועיקו את המחליפה שלה, היי לה שררה, והעמידו אותה במצב הכן. אבל

בני הטובים

ביותר

המסיבות של ירושלים הן אחד הדברים המפורסמים ביותר בארץ. כמה שהעיר הי זאת צנועה בימות החול שלה, ככה היא פרוצה בימות החג שלה, וכולם יודעים את זה.

עכשיו הגיעו המסיבות העליונות גם אל הדור הצעיר. ביום השישי ערכו מסיבה כי זאת כל הבנים של הירושלמים הזקנים וה חשובים.

המסיבה נערכה בביתו של דויד גרבר, בנו של אחד מעסקני ההסתדרות הציונית, והשתתפו בה השתתפות פעילה: דויד שיה, הבן של בעל המלונות, אורי גרינבאום, בנו של יבואן-סכסיל ידוע, והבן של קונסול-הכבוד של פנמה בישראל, חסידורף.

כל המשתתפים הללו הטיעו את נערותי הם הצעירות במוסג הפתוח של דובי שיה, הביאו אותן אל הנשף יחד עם הרבה בק קים מכל מיני סוגים, כיבוד רב ושאר פרפראות.

הפספון ניגן שירים שמחים, הנערות רקדו וריקודים עליונים, והנערים שתו בעלי צות את כל הבקבוקים שהיו סם. רק אחי דים מהנערים הללו לא עברו את גיל הי שמונה-עשרה, אבל לנערות זה לא הפריע. הן עצמן היו עוד הרבה יותר צעירות מזה.

אפילו די מתבלטות ומתפקסמות בעניין הנה.

דליה לכיא, כזכור, גרמה לגירושיו של ג'ון סדיבאן, והואשמה עלידי אש-תו בניאוף, וגיון התגרש מאשתו לטובת דליה.

מאז גירושיו, שארעו לפני ארבעה חוד-שים, היא כבר הספיקה להשתתף בשלושה סרטים: המרגל עם האף הקפוא. קאזינו רו-יאל וטייל לירח.

הצרה איתה שמרוב עבודה אין לה זמן או הזדמנות להתחתן עם הגיון הזה. כי קושי היה לה הזמן הדרוש כדי לקחת אי-תו מאשתו.

עוד דליה לא מתחתנת, וגיליה גרין כבר מחגרשת. היא היתה נשואה כל השנים הי ללו לרופא, ועכשיו, עוד לפני שצובה אותו באופן חוקי, היא כבר נראית בחברתו של

ציארה וגילה

גבר אחר: ציארה דנובה, שחקן. ומה שמעניין, שגם הוא התגרש לא מזמן מאש-תו. אומרים שכמו דליה, היתה זו היא שגרמה לגירושיו שלו. וכיוון שגילה עוב-דת עכשיו לא פחות מדליה, מניחים שאין שום סיכוי שיהיה לה זמן להתחתן איתו בקרוב. לא ברור אם היא בכלל תמצא לה זמן להתגרש מבעלה הקודם.

לאחר חצי-שעה של עילפון, התאוששה נח-מה, שבה לאיתנה, וחזרה להמשיך את הי ריקוד העליו, בדיוק באותו מקום שהפסי-קה אותו.

כשהצגה נגמרה, היא הופיע גם בהצגה השניה, ואז היא נכנסה לבדה לפיאט הקטן שלה ונעלמה לכיוון בת-ים. איש לא ליוה אותה, ואיש לא נשאר לשמור עליה, במיק-רה שתתעלף שנית. היא בילתה את הלילה לבדה, כמו את כל שאר הלילות. ולא היתה זו בדידות שנכפתה עליה — אלא בדידות מרצון. למחרת שבה והופיעה על הבמה, כאילו דבר לא אירע.

מה, אם כן, בכל זאת אירע לנחמה הנדל? שום דבר. היא פשוט הלכה בדרכה של הגברת מרגוץ קלאוזנר ובדרכי של עוד נשים גדולות וטובות, והפכה ספייטואליס-טית. מזה שנה, מאז מות אביה, היא החלה מתגוררת יותר ויותר מבני אדם, ויש אני שים האומרים שהיא מבלה יותר ויותר מ זמנה הפנוי בחברת הרוחות.

כוכבות וכוכבים

כוכבת סרטים נוהגת להתחתן ולהתגרש מדי פעם בפעם, וללוות את הדברים הללו בכל מיני סקנדלים ושערוריות, קטנות או גדולות.

הכוכבות הישראליות לא מפגרות אחרי הכוכבות הלא-ישראליות, ובזמן האחרון הן

שחקן חופשי - או: הצגה אחרי ההצגה

תיים הראש הנואש של שמעון המשין להציץ מהחלון, ולהתחנן שיוציאו אותו. קהל רב התאסף ברחוב למטה והסי-תכל בעניין רב על ההצגה. מישהו הציע לשמעון לדקלם את המלט, בהזדמנות זו, שכבר יש קהל שמעון לא הסכים, והמשין לדקלם את תוציאו אותי מכאן, אבל הקהל נהנה גם מזה. כעבור שעה הגיע יוסי ידון עם הי מפתחות ושמעון בר יצא לחופשי. האשה שלו חיבקה אותו באושר, והוא התיישב על יד כל האנשים החופשיים והמאוי-שרים, לשתות קפה מתחת לתיאטרון.

ההצגה נסתיימה. ולמה הוא צריך להיות בתיאטרון בשעה שכולם נמצאים בקפה. ואז האשה שלו הסתכלה סביבה, וי-הודיעה שבאמת, נכון, שמעון נאבד לה. מישהו עלה על שולחן ושאל את השחקן מה הוא רוצה. הראש של הי שחקן שהציץ מחלון התיאטרון הוציא קולות צרודים: „תוציאו אותי מכאן, תוציאו אותי מכאן.“ שאלו אותו מה הוא עושה שם, והוא אמר שהוא נסגר בפנים ולא יכול לצאת. ניסו לפתוח את הדלת, והדלת לא נפ-תחה. שלחו להביא את השוער, וביני

קופל

ההצגה של „גן הדובדבנים“ נסתיימה. הקהל מחא כף והלך הביתה. השחקנים הורידו את האיפור, רחצו את הפנים, החליפו את הבגדים, כיבו את האורות, סגרו את התיאטרון, והלכו לקפה ש-ממול לשתות קפה. הם עוד לא הספיקו להיהנות מהקפה שהזמינו, ופתאום נשמע מעליהם קול עמוק, דרמטי: „תוציאו אותי! תוציאו אותי!“ הקול היה אמנם קולו של שמעון בר, אבל לא היה ברור למה הוא צריך לדקלם כל מיני דברים דווקא לאחר ש-